

Man gik derpaa til:

Eneste Behandling (efter Fællesudvalg) af Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse (i Landstingets Affattelse: Forslag til Lov om Krisekasser).

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 349; Fællesudvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 729).

Fællesudvalgets Indstillinger sattes først til Forhandling.

Ordføreren (Stensballe): Som ærede Medlemmer vil erindre, kunde der ikke opnaas Enighed mellem de to Ting, hverken om Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det vedtoges i Folketinget, eller om Lovforslaget, som det forelaa med de ved anden Behandling i Landstinget vedtagne Ændringer. Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) foreslog derefter Lovforslaget henvist til et Fællesudvalg, og dette Forslag blev samme Dag tiltraadt i begge Rigsdagens Ting. Efter en Generaldebat i Fællesudvalget nedsattes der et Underudvalg. I Fællesudvalget erklærede Regeringspartierne sig villige til at gaa med til en Krisekasseordning, men de stillede som Betingelse derfor, at der kunde opnaas Enighed om det i Folketinget vedtagne Forslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse eller andre Foranstaltninger, som vi nu ikke fik noget videre at vide om, og i øvrigt med det Forbehold, at der opnaaedes Enighed om det i Folketinget til Behandling i Udvalg værende Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. Det Forslag, som Regeringspartierne fremsatte til en Krisekasseordning, blev først skitseret mundtligt i Fællesudvalget, og derefter blev man enig om, at Underudvalget skulde fortsætte sine Forhandlinger om dette Forslag. Senere fremkom der et trykt Forslag fra Regeringspartiernes Medlemmer, og dette Forslag blev saa drøftet i Udvalget. Venstre og de Konservative fandt dog ikke, at Forslaget var et tilstrækkeligt Grundlag for fortsatte Forhandlinger, og Fællesudvalget blev da sammenkaldt, for at der kunde afgives en Betænkning. Men dette udsattes derpaa, idet der fra et Medlem af Udvalget, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Christmas Møller, forelaa et noget ændret Forslag til Lov om Krisekasser, som med en enkelt Ændring findes aftrykt som Bilag her til Betænkningen. Efter Anmodning af Fællesudvalget har Arbejdsdirektoratet af-

givet en Betænkning, dels over Regeringspartiernes Forslag, dels over det af Hr. Christmas Møller stillede Forslag. Men det lykkedes ikke at naa til nogen Enighed, og Resultatet af Fællesudvalgets Arbejde er da blevet, at 15 Medlemmer, nemlig Regeringspartiernes Medlemmer, gør Indstilling om det af Regeringspartierne i Fællesudvalget støttede Forslag, Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, medens de andre 15 Medlemmer, Venstres og Konservatives, gør Indstilling om at vedtage det Forslag, der blev vedtaget her i det høje Landsting.

For vort Vedkommende har man under Hensyn til Betingelserne for Regeringspartiernes Tilslutning til Krisekasseordningen, som er angivet i Betænkningen, hvortil jeg skal henvise, ikke set noget Mulighed for at naa til en Overenskomst, saa meget mindre som man, hvad jeg ogsaa udtalte før, ikke havde faaet nogen Antydning af, hvad de „lignende Foranstaltninger“ skulde bestaa i. Men hertil kommer, at det Forslag om Ændringer i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, som Regeringspartierne fremsatte i Fællesudvalget, paa et meget væsentligt Punkt, nemlig med Hensyn til det offentliges Bidrag til Arbejdsløshedskasserne, foregriber de Forhandlinger om at ændre Arbejdsløshedslovgivningen, som for Tiden finder Sted i et Folketingsudvalg. Hvis man var gaaet til en Gennemførelse af den af Regeringspartierne foreslaaede Krisekasseordning, vilde det i alt væsentligt være sket paa de offentlige Kassers, Arbejdsløshedsfondens Bekostning, uden nogen næneværdig Tilknytning til Forsikringsprincippet, sammenlignet i hvert Fald med den hidtidige Udgiftsfordeling ved Forsikring mod Arbejdsløshed.

Angaaende selve Regeringsforslaget om midlertidig Hjælp til arbejdsløse skal jeg henvise til den af Venstre i Folketinget afgivne Betænkning og fastholde, at det betyder en saadan Svækkelse af selve Forsikringsprincippet i den almindelige Arbejdsløshedslovgivning, at Venstre, som vi ogsaa har gjort det i dette høje Ting, maa modsætte sig dets Gennemførelse.

Jeg skal i øvrigt henholde mig til de Udtalelser, jeg er fremkommet med de Gange, Sagen har været behandlet her i Tinget, og paa ny udtale, at Hjælpen i alt væsentligt vilde blive en Støtte til Kommunerne, mindre derimod nogen særlig Forbedring for de arbejdsløse. Jeg beklager, at vi ikke har kunnet naa til Enighed, fordi jeg mener, der derved kunde være blevet tilvejebragt en bedre, en langt fastere